

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Amerikai Egyesült Államok Kelet-virginiai Körzeti Bírósága (District Court for the Eastern District of Virginia) 2008. április 1-jén döntést hozott a *SmithKline Beecham Corporation* és *Triantafyllos Tafas* által az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala ellen indított perben, helyt adva a felperesek keresetének, amelyben kifogásolták a folytatólagos bejelentésekre és az igénypontokra vonatkozó, a hivatal által bevezetni kívánt új szabályokat.

A kifogásolt szabályok korlátozták volna a vizsgált igénypontok számát, valamint a bejelentők lehetőségeit folytatólagos bejelentések benyújtására.

A bíróság megállapította, hogy a szabadalmi hivatal az új szabályok változtatásával túllépte a számára törvény által biztosított szabálykészítési jogosultságot.

A bírósági döntés következtében továbbra is hatályban marad a korábban elrendelt ideiglenes intézkedés.

A hivatal fenntartja azt az álláspontját, hogy a javasolt változtatások hozzájárulnának az engedélyezett amerikai szabadalmak minőségének javításához, aminek következtében minden megtesz annak érdekében, hogy a változtatások az április 1-jei bírói döntés ellenére hatályba léphessenek. Ezért fellebbezést nyújtott be a Szövetségi Fellebbezési Bírósághoz (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC).

B) A CAFC 2008. február 15-én saját elhatározásból (*sua sponte*) a teljes bírói kar előtti (*en banc*) tárgyalást tűzött ki üzleti módszerre, illetve szoftverre vonatkozó öt eljárési szabadalommal kapcsolatban. Ennek az az előzménye, hogy ilyen ügyeket rendes körülmények között a CAFC-nél három bíróból álló tanács bírálja el. Ezek a bírók döntenek az előttük lévő ügyekben, és döntésük kötelező érvényű a körzeti bírók számára. Ha azonban egy ügy nagy jelentőségű, vagy a CAFC tanácsa nem egyhangúan dönt, a peres fél kérheti, illetve a CAFC maga dönthet úgy, hogy tartsanak *en banc* meghallgatást.

Az *In re Bilski*-ügyben a CAFC tanácsa 2007 végén szóbeli tárgyalást tartott, majd az aktív bírók szavazása után saját elhatározásából döntött úgy, hogy az ügyet *en banc* tárgyalja meg, ami annyit jelent, hogy a bírók ezeket az ügyeket felülvizsgálatra érettnek tekintik.

A CAFC által felvetett kérdések alapján azt kellett eldönteni, hogy a 08/833 892 sz. szabadalmi bejelentés ('892-es bejelentés) az amerikai szabadalmi törvény 101.3 szakasza alapján szabadalmazható tárgyra vonatkozik-e. Az igénypont tárgya módszer egy rögzített áron

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

árusított árucikk fogyasztási kockázati költségeinek kezelésére. A módszer három lépésből áll, amelyeket gépen vagy elvontan lehet megtenni. Az igénypontnak az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala elővizsgálója által történt elutasítása ellen benyújtott fellebbezés kapcsán a hivatal Fellebbezési és Interferenciatanácsa is úgy döntött, hogy az igénypontok a 101. szakasz alapján nem szabadalmazhatók, mert: (1) nem eredményezik anyag vagy energia átalakulását; (2) csupán „elvont ötletek”; és (3) nem vonatkoznak „gyakorlati alkalmazásra”, vagy nem eredményeznek „konkrét és megfogható eredményt”.

Bár az *In re Bilski*-ügyben a '892-es bejelentés igénypontjainak szabadalmazhatósága volt az a kérdés, amely okot adott a pereskedésre, a CAFC döntése által felvetett, *en banc* tárgyaláshoz vezető kérdések rendkívül mélyen érintik a szabadalmi jog és gyakorlat alapkérdéseit, és kétségesse teszik, hogy egy üzleti módszer és/vagy szoftver szabadalmazható-e.

Az üzleti módszer tárgyú szabadalmak általában üzletek lebonyolításának módjára, vagyis biztosítási sémákra, bankmódszerekre, kereskedelmi elvekre, fedezeti alapok kezelésére, e-kereskedelemre, szoftverre és számos egyéb, üzleti vonatkozású módszerre vonatkoznak, amelyek funkciójukban „absztraktok”, vagy pedig üzleti vagy számítógépes lépések sorozatát írják le (amelyek algoritmusként is ismertek). Az 1990-es évek végéig egy „üzletimódszer-kivétel”-re vonatkozó bírói döntés alapján az üzleti módszereket (és valójában az algoritmusok minden formáját) általában nem szabadalmazható tárgynak tekintették. Azonban sem a CAFC, sem az azt megelőző bíróság, a CCPA (Court of Customs and Patent Appeals) sohasem támaszkodott erre az „üzletimódszer-kivételre”, és 1998-ban a CAFC úttörő *State Street Banc*-döntésében elvetette az üzletimódszer-kivételt. Az utóbbi döntés után a CAFC az *AT&T Corp. v. Excel Comc'ns, Inc.*-döntésével tágította az üzletimódszer-szabadalmak elfogadásának körét, és ettől az időtől kezdve a szoftver-, a banki tevékenységet végző, a telekommunikációs, az e-kereskedelmet végző és a biztosítási társaságok portfóliója bővült az üzleti módszer és szoftver tárgyú szabadalmakkal.

Az üzletimódszer- és szoftverszabadalmak ilyen bővülése kapcsán azonban számos ún. „bóvliszabadalmat” (junk patent) is engedélyeztek, ami ellenérzést váltott ki a médiumok és a köz részéről. Az üzletimódszer-szabadalmak számos tulajdonosa egyúttal agresszív licencadási és pereskedési tevékenységbe kezdett.

E fejlemények következtében egyesek annak a véleményüknek adtak hangot, hogy túl sok üzleti szabadalmat érvényesítettek egyszerűen azért, hogy elfojtsák a versenyt és feltartsák a piac résztvevőit. Ennek ellenére más kommentátorok védték az üzleti módszer tárgyú szabadalmakat, azt állítva, hogy azok elősegítik a korszerű gazdaság innovációját.

Az algoritmus vonatkozású szabadalmak által kiváltott reakció részben a szabadalmi törvények reformjához vezetett, amely a kongresszuson keresztül lassan utat talál annak érdekében, hogy meg lehessen oldani az ilyen szabadalmak által okozott nehézségeket. A „bóvliszabadalmakkal” kapcsolatos problémák megoldása azonban azt eredményezte, hogy sok társaság, amely ilyen szabadalmak tulajdonosa – például a Microsoft –, olyan

szabadalomportfóliókkal rendelkezik, amelyek komoly mértékben értéküket vesztenék, ha az üzleti módszereket és a szoftvert nem szabadalmazható tárgynak minősítenék.

A CAFC által *en banc* tárgyalandó *In re Bilski*-ügyben öt konkrét kérdést fognak megtárgyalni: (1) a '892-es bejelentés igénypontjai a szabadalmi törvény 101. §-a alapján szabadalmazható tárgyat tartalmaznak-e; (2) mi az alkalmazandó mérték annak meghatározásakor, hogy a 101. § szerint egy eljárás tárgya szabadalmazható-e; (3) mikor tekinthető egy igénypont szabadalmazhatónak, ha az mind mentális, mind fizikai lépéseket tartalmaz; (4) egy módszernek ahhoz, hogy szabadalmazható legyen, egy tárgy fizikai átalakulását kell-e eredményeznie, vagy egy géphez kell-e kapcsolódnia; és (5) a *State Street Bank and AT&T Corp.*-döntést meg kell-e változtatni? Végül e kérdések alapján azt kell eldönteni, hogy az üzleti módszerek és a szoftver szabadalmazható-e, és milyen mértékben.

Bár az a tény, hogy a CAFC saját elhatározásából döntött úgy, hogy *en banc* újra meghallgatja az ügyet, az üzleti módszerek és a szoftver szabadalmazhatóságát eldöntetlenül hagyja, és így egyik irányban sincs bizonyosság. Az is lehetséges, hogy a CAFC döntése az *In re Bilski*-ügyben csupán ahhoz fog eszközt szolgáltatni, hogy a Legfelsőbb Bíróság az ügyben tanúsított hosszú hallgatás után iránymutatást adjon a szabadalmazható tárgy törvényes mértékéről.

A CAFC *en banc* tárgyalásának időpontját 2008. május 8-ra tűzték ki, és a bíróság az üzleti módszerek és a szoftver szabadalmazhatóságában gazdasági érdekekkel bíró feleket felszólította, hogy „önzetlen tanácsadó tájékoztatásokat” (*amicus curiae* briefs) nyújtsanak be 2008. április 6-ig.

A CAFC döntése alapvetően fogja befolyásolni az üzleti módszerekre és a szoftverre vonatkozó találmányok szabadalmazhatóságát.

C) Az *Abbott Laboratories and Central Glass Company, Ltd. (Abbott) v. Baxter Pharmaceutical Products, Inc.* (Baxter)-ügyben a CAFC 2006. november 9-én hozott döntést, amelyben megváltoztatta az alsófokú körzeti bíróság döntését.

A Baxter a Szövetségi Élelmezésügyi és Gyógyszerügyi Hatóságnál (FDA) rövidített új gyógyszer-engedélyezési kérelmet (ANDA) nyújtott be a szevoflurán – egy belégzéses érzéstelenítő – forgalmazása iránt, amelyben azt állította, hogy az Abbott a szevofluránra vonatkozó szabadalmát nem bitorolja, és a szabadalom érvénytelen. Az Abbott szabadalma megoldotta azt a problémát, hogy a szevoflurán tárolás és szállítás alatt erősen hajlamos volt a Lewis-savak által előidézett bomlásra; a szabadalom szerint ezt a bomlást víz hozzáadásával lehet megszüntetni.

A körzeti bíróság megállapította, hogy a szabadalom nem érvénytelen, de nem is bitorolják. E döntés ellen mindkét fél fellebbezett.

A Baxter a szabadalom érvénytelenségét egy olyan korábbi szabadalomra alapozta, amely leírja, hogy a belégzéses érzéstelenítőként való használat céljára történő tisztított szevoflurán előállítási eljárásában a vízzel telített szevoflurán egy közbenső lépés terméke. A CAFC elutasította azt az érvelést, hogy a víz és a szevoflurán elegyének a Lewis-savak által előidézett

bolmlást gátló kedvező tulajdonsága a bejelentés időpontjában ismeretlen volt, ezért a korábbi szabadalom nem lehetett újdonságrontó a készítményre és eljárásra vonatkozó igénypontokra nézve. A CAFC megjegyezte, hogy már korábban is következetesen képviselte azt az álláspontot, hogy egy anterioritás akkor is újdonságrontó, ha a benne kinyilvánított dolog tulajdonságait a bejelentés időpontjában nem ismerték fel.

A CAFC azt az érvelést is elutasította, hogy ismert eljárások új alkalmazásai szabadalmazhatók lehetnek, és kifejtette, hogy mind az anterioritásban, mind az igényelt találmányban a szevoflurán és a víz elegye alkalmazását célzó eljárásnak az volt a célja, hogy a szevoflurán a felhasználáskor nagy tisztaságú legyen, és e cél eléréséhez mindkettlen ugyanazt a módszert, vagyis víz hozzáadását alkalmazták. A CAFC szerint az a tény, hogy víznek a szabadalomban leírt hozzáadása magában foglalta azt az újonnan felismert tulajdonságot is, hogy ezzel megőrzi az anyagot a Lewis-savak által létrehozott szennyezések hatásától, lényegtelen volt, mert a módszer lépései és célja azonosak voltak az anterioritásban leírtakkal. Egy feltaláló nem kaphat szabadalmat olyan eljárásra, amelynek lépései megegyeznek egy korábban ismert eljárás lépéseivel, ha az új eljárás csupán egy ismert eljárás új előnyös tulajdonságát azonosítja.

D) A *Bayer Aktiengesellschaft* (Bayer) 2003. február 10-én az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalánál kérelmet nyújtott be az ASPIRINA védjegy lajstromozása iránt fájdalomcsillapító gyógyszerekre. A hivatal elutasította a bejelentést, arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy deskriptív. Az elővizsgáló azt követően is fenntartotta elutasító álláspontját, hogy a Bayer ennek ellenkezőjét bizonyította. Ezután a Bayer a hivatal Fellebbezési Tanácsánál nyújtott be fellebbezést, amelyet azonban a tanács is elutasított.

Ezt követően a Bayer a CAFC-nél fellebbezett. Az eldöntendő fő kérdés az volt, hogy az ASPIRINA és az ASPIRIN közötti különbség elegendő-e ahhoz, hogy az ASPIRINA védjegyet inherensen disztinktív megjelöléssé változtassa.

A CAFC a benyújtott bizonyítékok alapján megállapította, hogy a védjegyeket azonos kereskedelmi csatornákon és azonos fájdalomcsillapító gyógyszerekkel kapcsolatban használják, és emellett azok hasonló hangzásúak, megjelenésűek és jelentésűek. Ezért a CAFC megerősítette a Fellebbezési Tanács határozatát.

E) A *China Healthways Institute Inc.* (China) v. *Wang*-ügyben a CAFC a felperes javára hozott döntést. Az ügy előzménye, hogy a Wang az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalánál kérelmet nyújtott be a CHI PLUS védjegy lajstromozása iránt elektromos masszírozókészülékekre. A China felszólalt a lajstromozás ellen azon az alapon, hogy elektromos gyógymasszírozó-készülékekre már korábban lajstromoztatta az ábrás CHI védjegyet.

A hivatal Fellebbezési Tanácsa (Trademark Trial and Appeal Board, TTAB) határozata szerint a Wang védjegyében a „plus” szó és a China védjegyében az ábrázolás módja elegendő volt a megtévesztés valószínűségének elkerülésére.

E határozat ellen a China fellebbezést nyújtott be a CAFC-nél, amely megváltoztatta a TTAB határozatát, és rámutatott, hogy helytelen védjegyeket egyes részek kiküszöbölésével, csupán a maradékot alapul véve összehasonlítani. A CAFC döntése szerint a „chi” szó fontos része mindkét védjegynek, és ha a védjegyeket teljességükben veszik szemügyre, fennáll a megtévesztés valószínűsége a két védjegyhez kapcsolódó elektronikus masszírozókészülékek származását illetően.

Argentína

Az alábbiakban egy, az argentin Polgári és Kereskedelmi Szövetségi Bíróság Fellebbezési Tanácsa által a *Laboratorios Duncan S.C.A. (Duncan) v. Fada I.C.yF. SRL.* (Fada)-ügyben 1999-ben hozott döntést ismertetünk, amelyet azért érdemes ismerni, mert ma is érvényes tanulságokkal szolgál.

Az ügy előzményeként összefoglaljuk az argentin védjegy törvény megújítással és használattal kapcsolatos előírásait.

A törvény 5. szakasza szerint egy védjegyet további tíz évre meg lehet újítani, ha a tíz év oltalmi idő lejártá előtti öt éven belül használták.

A törvény 20. szakasza kimondja, hogy a védjegy-megújítási kérelem benyújtásakor eskü alatti nyilatkozatban ki kell nyilvánítani, hogy a megújítás alatt álló védjegyet a megelőző öt éven belül gyakorlatba vették vagy használták.

Ennek megfelelően egy védjegy megújításakor elegendő eskü alatti nyilatkozatban kijelenteni, hogy a védjegyet ténylegesen használták. A „védjegy használatát” vagy „gyakorlatbavételét” a törvény 26. szakasza szabályozza, amely kimondja, hogy egy meghatározott osztályban engedélyezett és nem használt védjegy nem szűnik meg, ha egy másik osztályba tartozó árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban használták.

A Védjegy hivatalban az eskü alatti nyilatkozatot az állított használat tényleges bizonyítása nélkül fogadják el.

A fenti ügyben a körzeti bíróság döntése elleni fellebbezés vizsgálatakor a Polgári és Kereskedelmi Szövetségi Bíróság Fellebbezési Tanácsa megállapította, hogy a VERSATIC védjegyet az 5. áruosztályban 1976-ban lajstromozták, majd később átruházták az alperes Fadára. A Fada sohasem használta a védjegyet, de a védjegy oltalom lejártakor, 1986-ban kérte annak megújítását, eskü alatti nyilatkozatban állítva, hogy a védjegyet használta, annak ellenére, hogy tudta: a védjegyet soha nem használták.

Ugyanebben az évben a felperes Duncan forgalmazni kezdett az 5. áruosztályban egy gyógyszerkészítményt VERSATIC védjeggyel anélkül, hogy a tulajdonostól, vagyis a Fadától erre engedélyt kapott volna. Ezt a használatot nyilvánosan folytatta 1995-ig, amikor a Fada elhatározta, hogy ő is megkezdi VERSATIC védjegyének használatát. Ennek következtében 1995-től kezdve ugyanazon a piacon két eltérő származású gyógyászati termék volt használatban azonos VERSATIC védjeggyel.

Amikor a Fada használni kezdte a VERSATIC védjegyet, a Duncan panaszt emelt ellene, azt állítva, hogy ez a védjegy használat hiánya miatt megszűnt. A Fada a bírósági végzésre azzal válaszolt, hogy a felperes törvénytelenül használja a védjegyet, mert az nem az ő nevére lett lajstromozva. Ezért a védjegy Duncan általi használata bitorlást jelent, és így a védjegy felperes által állított megszűnése érvénytelen.

Az ütköző érvekre tekintettel a Fellebbezési Tanács a következőket állapította meg:

a) Bár a felperes fenntartja a VERSATIC védjegy használat hiánya miatti megszűnésére vonatkozó állítását, az alperes továbbra is azt állítja, hogy a felperesnek nincs semmilyen törvényes érdeke igényének fenntartásában, mert bitorolta a védjegyet, amely más félhez tartozik.

b) Az argentin védjegy törvény egy lajstromozott védjegy érvényességének feltételeként szabja meg annak tényleges használatát vagy gyakorlatbavételét a megszűnés előtti öt éven belül, és ennek elmulasztása a lajstromozás érvényességének megszűnését vonja maga után.

Az alperes teljes érdektelenséget mutatott VERSATIC védjegyével kapcsolatban, mert sohasem vette gyakorlatba azt, és erre még szándékot sem mutatott. Kétségtelen, hogy a felperes egy másik félhez tartozó védjegyet használt felhatalmazás nélkül, de az alperes a VERSATIC védjegy megújítását hamis eskü alatti nyilatkozat felhasználásával kérte, ezzel érvénytelenítve a védjegy megújítását. Ezért abban a pillanatban, amikor a felperes, vagyis a Duncan használni kezdte a védjegyet, az bármely harmadik fél részére megszerzhető volt. Ebből kifolyólag a felperes teljesen törvényesen tartja fenn a védjegy megszerzésére vonatkozó igényét, és igényli annak megszűnését, ezzel felszabadítva annak használatát. Másrészről meg kell jegyezni, hogy az alperes korábban sohasem tiltakozott a védjegynek a felperes általi használata ellen.

c) Bár a felperes magatartása (egy harmadik fél védjegyének szándékos bitorlása) elítélendő, nem kevésbé kifogásolható az alperes viselkedése sem, aki védjegymegújítási kérelmét hamis eskü alatti nyilatkozattal támasztotta alá. A VERSATIC védjegy a használat hiánya miatt szűnt meg, és most az alperes megkísérel hasznot húzni a felperes kereskedelmi erőfeszítéseiből, megváltoztatva tíz évnél hosszabb ideig tartó teljes hallgatását.

d) 1986 óta a felperes forgalmaz egy gyógyászati terméket VERSATIC védjeggyel, és 1996 óta együtt van jelen ugyanazon a piacon egy másik azonos nevű gyógyszerrel, amelyet az alperes forgalmaz, a betegetek ezáltal megtévesztő és zavarba ejtő helyzetnek téve ki.

e) Ezt a helyzetet rendezni kell, törvényesnek nyilvánítva a VERSATIC védjegy használatát a felperes által, és megszűntnek nyilvánítva az alpereshez tartozó ugyanezen védjegynek a lajstromozását a használat nyilvánvaló hiánya miatt.

A fenti ügy kapcsán az alábbi tanulságok vonhatók le:

a) Minden olyan argentin védjegybejelentést, amelynek megújítását a gyakorlatbavételt vagy használatot igazoló hamis eskü alatti nyilatkozat alapján kérték, a bíróság érvénytelennek minősíthet. A valóságban egy gyakorlatba nem vett védjegy a bíróság döntése nélkül is megszűnik, de a megszűnést csak a bírósági döntés érvényesítheti.

b) A hatályos argentin védjegy törvény szerint nem kell a megújítandó védjegyet az utolsó öt éven át használni, mert az is elegendő, ha ezt a védjegyet bármely másik áruosztályba tartozó árukkal kapcsolatban használják.

c) Ha nincs lehetőség „tényleges használatra”, elegendő lehet a nem használt védjegyet hirdetésekben, levélpapíron vagy hasonló területen, így például cégismertetőkön vagy cég- és árjegyzékeken használni.

Banglades

A Bagladesi Védjegy hivatal bejelentette, hogy módosítani kívánja az 1940. évi védjegy törvényt, és lehetővé kívánja tenni a szolgáltatási védjegyek lajstromozását.

Brazília

A Szövetségi Fellebbezési Bíróság előtt egy szabadalmas, aki meg akarta hosszabbítani szabadalma oltalmi idejét, azzal érvelt, hogy a TRIPS-megállapodás ratifikálása és az új szabadalmi törvény lehetővé teszi az oltalmi idő hosszabbítását, amit azonban ez a bíróság megtagadott arra hivatkozva, hogy az oltalmi idő meghosszabbítása sértené harmadik személyek szerzett jogait a találmány hasznosítására az oltalmi idő lejárta után. Így a bírósági döntés megváltoztatta a szabadalmi törvénynek azt a rendelkezését, hogy az oltalmi időt bizonyos esetekben legfeljebb öt évvel meg lehet hosszabbítani, aminek révén az oltalmi idő összesen húsz év lehet.

Ezzel szemben a főváros Felső Bírósága korábban három különböző esetben is engedélyezte az oltalmi idő meghosszabbítását. Ezért várható, hogy az oltalmi idő hosszabbításának kérdését újra meg fogják vizsgálni.

Dél-Korea

A Dél-koreai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal elnöke, Sang Woo Yun bejelentette, hogy a hivatal Fellebbezési Tanácsa által kezelt ügyek elintézési idejét a 2003. évi tizennégy hónapról 2007 végére sikerült hat hónapra csökkenteni. Ez az időtartam megegyezik az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala Fellebbezési Tanácsainak ügyintézési határidejével, és két hónappal rövidebb, mint a Japán Szabadalmi Hivatal Fellebbezési Tanácsainak ügyintézési ideje.

Ennek eléréséhez a hivatal jelentősen növelte a Fellebbezési Tanács elővizsgálóinak számát, amely 2005-ben 49 volt, majd 2006-ban 79-re és 2007-ben 99-re emelkedett.

Európai Szabadalmi Hivatal

Az Európai Szabadalmi Hivatalnál (EPO) benyújtott szabadalmi bejelentések száma továbbra is növekszik, viszont a hivatal által engedélyezett szabadalmak száma csökken. Az elmúlt évben az EPO-hoz 218 200 szabadalmi bejelentés érkezett, szemben az előző évben benyújtott 210 600 bejelentéssel. Ugyanakkor a 2007-ben engedélyezett európai szabadalmak száma 54 700 volt, szemben a 2006-ban megadott 62 800 szabadalommal, ami 12,9%-os csökkenést jelent.

Az Európai Szabadalmi Szervezet 32 tagállamából (az idén csatlakozott Horvátország és Norvégia kivételével) érkezett bejelentések aránya 48,5% volt, szemben a 2006-os év 48,6%-ával. Németország 25 176 szabadalmi bejelentéssel volt az élen, utána Franciaország következett 8328 és Hollandia 6999 bejelentéssel.

A nem európai országok között az első hely 2007-ben az Amerikai Egyesült Államokat illette meg 35 590 európai bejelentéssel. Utána Japán következett 22 890, majd Dél-Korea 4930 bejelentéssel. Kína 1145 európai bejelentéssel az öt legaktívabb nem európai ország között található, 2006-hoz viszonyítva 59%-kal növelte európai bejelentéseinek a számát.

Gambia

Gambiában az 1989. évi iparjogvédelmi törvény 2007. április 2-án lépett hatályba, de még nincsenek érvényes végrehajtási utasítások. Az új törvény az 1916. évi törvényt váltja fel, és védjegyek vonatkozásában bevezeti az áruk és szolgáltatások nemzetközi osztályozását. A szolgáltatási védjegyek is lajstromozhatóvá váltak.

A védjegy törvénnyel kapcsolatban a hivatal elnöke 2008. március 25-én közleményt adott ki, amely szerint az összes nemzetközi védjegyosztályban azonnal elfogadják bejelentéseket. A korábbi osztályozás szerinti bejelentéseket 2008. április 2-ig fogadtak el; ezt követően csak nemzetközi osztályokban nyújthatók be bejelentések.

A hivatal közlése szerint a 2007. április 2. után benyújtott védjegybejelentéseket a nemzetközi osztályozásnak megfelelően át fogják sorolni; e munka végrehajtása azonban munkaerőhiány miatt valószínűleg erős késedelmet fog szenvedni.

Horvátország

A Horvát Szellemtulajdon-védelmi Hivatal közleményt adott ki, amely szerint a meghatalmazások benyújtására adott 60 napos határidő nem hosszabbítható meg. Ez a szabály a közlemény kibocsátásával egyidejűleg azonnal hatályba lépett.

India

A) Az Indiai Szabadalmi Hivatal új útmutatót publikált a szabadalmi eljárás gyakorlatáról.

Az útmutató a független aligénypontokkal kapcsolatban előírja, hogy azokat a főigényponttól függő formában kell megszövegezni. Ilyen szövegezés hiányában a független igénypontokkal kapcsolatban a hivatalnak megosztott bejelentés benyújtását kell előírnia.

Egy bejelentésben csak egy omnibusz igénypontot (a leírásra általánosan visszahivatkozó igénypontot) lehet igényelni. Vegyi és gyógyhatású vegyületekre vonatkozó bejelentések esetén egy bejelentésben a vegyület, az annak előállítására szolgáló eljárás és egy alkalmazási forma igényelhető.

Szoftver tárgyú találmányok esetén – ellentétben a korábbi gyakorlattal – eljárási igénypontokat is engedélyeznek.

B) Az indiai *Shiva Distilleries* (Shiva) használatba vette a BRISNOFF védjegyet, amely hasonlított *Diageo North America Inc.* (Diageo) azonos módon stilizált ábrás SMIRNOFF védjegyéhez. Mindkét cég alkoholos italokkal kapcsolatban használta a védjegyet.

A Diageo a delhi Felsőbírósnál védjegybitorlásért beperelte a Shivát, és kérte ideiglenes intézkedéssel eltiltani a védjegy használatától.

A Shiva bejelentette a bíróságnak, hogy hajlandó megváltoztatni védjegyének színkombinációját. Ezt követően a vita arra korlátozódott, hogy a „brisoﬀ” szó hasonlít-e a „smirnoﬀ” szóhoz. A bíróság szerint mindkét szó „-noﬀ” végződésű, amelyet harmadik felek is általánosan használnak vodka megjelölésére. A bíróság szerint a „smir-” és a „bris-” előtag nem hasonlít annak ellenére, hogy a betűk közösek, kivéve az M betűt a „smir-” szótagban és a B betűt a „bris-” szótagban. Minthogy azonban a betűk elrendezése teljesen eltérő, sem hangzási, sem vizuális hasonlóság nem áll fenn. Ezért végül a bíróság csak arra kötelezte a Shivát, hogy változtassa meg védjegyének színkombinációját.

C) A svájci Roche cég a Delhi Felsőbírósnál ideiglenes intézkedés elrendelésére vonatkozó kérelmet nyújtott be az indiai Cipla ellen.

A Roche szabadalmi jogainak megerősítése céljából fordult a Delhi Felsőbíróshoz, amikor felfedezte, hogy a Cipla Roche Tarceva nevű gyógyszerének generikus változatát kezdte forgalmazni Erlotinib néven. A Roche 2007-ben kapott termékszabadalmat erre a gyógyszerre. Ellenintézkedésként a Cipla azt állította, hogy a Roche indiai szabadalma érvénytelen. A bíróság helyt adott a Cipla ellenkeresetének, megkérdőjelezve a Roche szabadalmának érvényességét, és a Roche-t felszólította nyilatkozattételre.

A bíróság döntése alapján a Cipla folytathatja Indiában az Erlotinib gyártását és forgalmazását.

A döntés meghozatalakor Bhatt bíró a Cipla javára vette számításba a két termék közti árkülönbséget, ugyanis Cipla az Erlotinib gyógyszert a Roche által forgalmazott Tarceva árának közelítőleg harmadáért árusítja. A bíró hangsúlyozta a gyógyszer piacon való kedvező hozzáférhetőségét, de figyelembe vette a szabadalmas cég érdekeit is.

A Roche termékét kényszerengedély-kérelem is fenyegeti, miután az indiai Natco Pharma cég engedélyt kért a szabadalmi hivataltól arra, hogy Nepálban használati engedély alapján adhassa el a terméket. A per, valamint a kényszerengedély-kérelem bírósági tárgyalásának kimenetele határozza meg a Roche termékének kilátásait Indiában.

A Tarceva-ügyet várhatóan 2008 második felében fogja a bíróság eldönteni. Az ügy kapcsán előtérbe kerülnek az 1970. évi indiai szabadalmi törvénynek az érvényességre és a szabadalmas jogaira vonatkozó rendelkezései. Időközben az indiai szellemi tulajdon-védelmi jogok kapcsán az indiai generikus gyártók azt a kérdést vetik fel, hogy a szabadalmi oltalom nem válik-e gátjává az olcsó gyógyszerekhez való hozzáférésnek.

Japán

A) A japán Legfelsőbb Bíróság 2007. november 8-i ítéletében megállapította, hogy ha egy szabadalmazott és Japánban eladott terméket feldolgoznak, vagy egy részét úgy változtatják meg, hogy olyan új terméket kapnak, amely már nem azonos az eredetileg szabadalmazott termékkel, az új termék ilyen módon történő előállítása a szabadalom bitorlásának minősül. Ezért a Legfelsőbb Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbező fél (Recycle Assist Co.) által gyártott, újrafeldolgozott termékek bitorolják a felperes szabadalmát.

B) 2007. szeptember 20-án a Szellemi tulajdon-védelmi Felsőbíróság helybenhagyta a szabadalmi hivatal Fellebbezési Tanácsának a bejelentő módosítási kérelmét elutasító döntését egy termékgigénypontnak eljárási igényponttá való átalakítása ügyében. A bíróság döntése szerint ha egy találmányt eljárástól függő termékgigénypont (product-by-process claim) alakjában írnak le, azt termékitalálmányként kell osztályozni, és a szabadalmi törvény 17(2) szakasza alapján nem módosítható eljárási találmánnyá.

A törvénynek ez a szakasza a szabadalmi igénypontok módosítását az alábbi esetekben engedélyezi:

- az igénypont oltalmi körének korlátozása;
- a leírásban előforduló hiba helyesbítése; vagy
- a leírás kétértelmű helyének tisztázása.

Az ügy előzménye, hogy a *Shimadzu Corporation* (Simadzu) 2000. február 25-én szabadalmi bejelentést nyújtott be egy holografikus írás tárgyú találmányra. Az elővizsgáló 2004. február 12-én elutasító végzést adott ki, ami ellen a bejelentő 2004. március 12-én fellebbezést, majd 2004. április 8-án módosítási kérelmet nyújtott be, amelyben a korábbi 1–3. igénypontot egy új 1. igényponttal helyettesítette.

2006. október 3-án a szabadalmi hivatal Fellebbezési Tanácsa megerősítette az eredeti elutasítást, és a bejelentő szóbeli meghallgatásra irányuló kérelmét is elutasította.

A bejelentő a bíróságnál fellebbezést nyújtott be, de a hivatali végzésnek csak az 1. pontját támadta, arra hivatkozva, hogy az eredeti 1. igénypont egy eljárástól függő termékgigénypontra vonatkozott, és minthogy az utóbbiban a termék az igénypontban leírt eljárással gyártott

termékre volt korlátozva, az igénypontot eljárási igénypontnak kellett volna minősíteni. Ezért az igénypont módosítását úgy kellett volna tekinteni, hogy az eleget tesz a szabadalmi törvény 17(2)(4) szakaszában foglaltaknak. A bíróság azonban elutasította ezt az érvelést, és helybenhagyta a szabadalmi hivatal 2007. szeptember 20-i határozatát.

A bírósági döntés megállapította, hogy a törvény különbséget tesz a termékre vonatkozó találmány és az olyan találmány között, amely egy feltalált terméket magában foglaló eljárásra vonatkozik, és mindkét találmánytípushoz különböző jogi hatályokat rendel. Egy bejelentő szabadon döntheti el, hogy termékre vagy eljárásra vonatkozó találmányt igényel, vagy olyan bejelentést nyújt be, amely mindkét típusú szabadalomra vonatkozó igénypontokat tartalmaz.

A bejelentő nem vonta kétségbe azt a tényt, hogy az eredetileg benyújtott 1. igénypont eljárástól függő termék alakjában volt megszövegezve. A törvény az ilyen igénypontot az alábbi módon határozza meg: „Termékigénypont, amely a termékre vonatkozó eljárást foglal magában.” Egy szabadalmi igénypont ilyen formában írható le, ha a gyártási eljárás alapján lehetetlen vagy nehéz közvetlenül azonosítani a találmány tárgyát képező termék szerkezetét. Így egy termék gyártási eljárása, ha ilyen módon van leírva a szabadalmi igénypontban, csak a feltalált termék azonosítására, nem pedig magának az eljárásnak a szabadalmazására szolgál. Ezért egy eljárástól függő termékként leírt találmány termékre vonatkozik, nem pedig eljárásra vagy a kettő kombinációjára.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a szabadalmi hivatal helyesen utasította el a módosítási kérelmet.

C) A japán kormány egyik utóbbi kabinetülésén a szabadalmi törvény módosítása mellett döntött. Ennek megfelelően a szabadalmi bejelentések elutasítása elleni fellebbezés jelenlegi harmincnapos határidejét három hónapra kívánják meghosszabbítani.

A kormány azt is elhatározta, hogy a szabadalmazási eljárással és a védjegyoltalommal kapcsolatos költségeket átlagosan 12%-kal csökkenti. A fenti kérdéseket az országgyűlés elé terjesztették döntés céljából. Így a megfelelő törvénymódosítások előreláthatólag 2008 júliusában lépnek hatályba.

D) A japán Nevelésügyi és Technológiai Minisztérium 2008. február 27-én kiadott tájékoztatása szerint 2006 áprilisától 2007 márciusáig a japán felsőoktatási intézmények által Japánban és külföldön benyújtott szabadalmi bejelentések száma 9090 volt, ami 3,7-szer több, mint a három évvel korábban, vagyis 2003 áprilisától 2004 márciusig benyújtott bejelentéseké.

Ugyanilyen időviszonylatban a gyakorlatba vett szabadalmak száma 185-ről 2872-re, vagyis 15,5-szörösre emelkedett.

Kanada

A) A Kanadai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal (Canadian Intellectual Property Office, CIPO) és az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala (United States Patent and Trademark Office, USPTO) közösen bejelentették, hogy megállapodtak egy gyorsított szabadalomengedélyezési eljárásban (Canada–U.S. Patent Prosecution Highway, PPH). Ennek alapján lehetőség nyílik arra, hogy egy bejelentést soron kívül bíráljanak el, ha annak van legalább egy olyan igénypontja, amelyet a két szabadalmi hivatal egyike engedélyezhetőnek minősített. Ez a közös program 2008. január 28-án lépett életbe, és egy éven át lesz hatályban, de az eredmények kiértékelése alapján további egy évre meg lesz hosszabbítható.

A gyakorlati megvalósítás során ha az egyik szabadalmi hivatal jelzi, hogy egy bejelentésnek legalább egy igénypontja engedélyezhető, a másik szabadalmi hivatal a nála benyújtott megfelelő szabadalmi bejelentés gyorsított vizsgálatát engedélyezheti, ha bizonyos dokumentumokat benyújtanak.

A PPH gyakorlati megvalósítása a két országban némileg eltérő. A CIPO nem kívánja külön illeték lerovását a gyorsított vizsgálatához a PPH érvényben léte alatt; ezzel szemben az USPTO kérelmezési illetéket írt elő.

A gyorsított vizsgálat általában azt jelenti, hogy az illető bejelentést az elővizsgáló az általa vizsgált bejelentések elejére teszi azonnali vizsgálat céljából.

Ahhoz, hogy egy bejelentést gyorsított eljárásban vizsgáljanak, összes igénypontjának azonosnak vagy hasonló oltalmi körűnek kell lennie az engedélyezhetőnek minősített igénypontokkal, illetve igénypontokhoz. Arra is lehetőség van, hogy a gyorsított vizsgálatához az igénypontokat az engedélyezettnek megfelelően módosítsák.

B) A Kanadai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal Felszólalási Tanácsa elutasította a *Novartis* felszólalását, amelyben az *Arachnoba* ARADERM védjegyének gyógyászati termékekkel kapcsolatos lajstromozását kifogásolta. A tanács ugyanis azon a véleményen volt, hogy nem fogadható el a Novartisnak az az érvelése, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy összetéveszthető saját ESTRADERM védjegyével.

Kína

A) A francia *Schneider Electric S. A.* (Schneider) társaságot és annak kínai leányvállalatát, a *Delixi Electric Limited*-et (Delixi) egy használatiminta-szabadalom bitorlása miatt közel 45 millió USD kártérítés fizetésére kötelezte egy kínai népbíróság.

Az elmúlt 10 év alatt a Schneider Franciaországban, Kínában és több más országban hűsznál több keresetet nyújtott be a kínai *Chint Csoport* (Chint) ellen szellemtulajdonjogok bitorlása miatt.

2006 augusztusában a Chint, a Schneider és a Delixi ellen használatiminta-szabadalom bitorlása miatt pert indított a Wenshoui Közbenső Népbíróságnál. A használatiminta-sza-

badalmat, amely 2009 márciusáig lesz érvényben, 1999 márciusában engedélyezték egy áramkör-megszakítóra.

Miként bitorlási ügyekben szokásos, a Schneider azzal válaszolt, hogy a Chint használatiminta-szabadalma ellen újdonsághiányra hivatkozva megsemmisítési keresetet nyújtott be az Állami Szellemtulajdon-védelmi Hivatalnál. Az ilyen kereset benyújtása évekre leállítja a bitorlási ügyet, azonban ebben az esetben a hivatal Szabadalmi Felülvizsgálati Tanácsa 2007 áprilisában döntést hozott, fenntartva a Chint használatiminta-szabadalmának érvényességét.

Figyelembe véve, hogy az Állami Szellemtulajdon-védelmi Hivatal érvényesnek nyilvánította a használatiminta-szabadalmat, 2007 szeptemberében a Wenshou-i Közbenső Népbíróság elrendelte, hogy a Schneider hagyja abba az áramkör-megszakítók gyártását, és tíz napon belül fizessen közel 45 millió USD kártérítést az áramkörmegszakítók 2004 augusztusa és 2006 júliusa közötti eladásából származó haszna alapján. Ez a legnagyobb kártérítés, amelyet kínai bíróság szellemtulajdon-jogok bitorlása esetén megítélt, és messze felülmúlja a kb. 65 ezer USD összegű törvényes kártérítést, amelyet akkor ítélnék meg, ha a kár ismeretlen, vagy nem határozható meg kielégítő módon.

A Schneider a Pekingi Közbenső Népbírósághoz fellebbezett a használatiminta-szabadalmat érvényesnek nyilvánító hivatali döntés ellen. Ez a fellebbezés jelenleg függőben van. Ezenkívül a Schneider a Zhejiangi Felső Népbírósághoz is fellebbezett a Wenshou-i Közbenső Népbíróság döntése ellen (Wenshou a Zhejiang kerület egy városa).

Az ügyből levonható legfontosabb tanulság, hogy Kínában előnyös és érdemes használatiminta-szabadalmat kérni.

B) A 2008. évi olimpia és a 2010. évi vilákiállítás miatt a kínai Legfelsőbb Bíróság a jól ismert kínai nevek fokozott mértékű jogi oltalmát rendelte el. Ennek megfelelően a bíróságoknak kerülniük kell jogtalan igények elbírálását, így például jelentéktelen társaságok profiltágítást célzó keresetét. Ez annyit jelent, hogy a bíróságoknak azt is vizsgálniuk kell, hogy védjegyekben mi motiválja a kérelmezőket. A szándékosan vitát indító feleket a polgári törvénykönyv szerint kell megbüntetni.

Egy jól ismert védjegy megerősítése a bitorlás napjával kezdődik. Az oltalom kiterjed a védjegy rokon iparokban történő használatára is.

A jól ismert védjegy elismerésének legjobb bizonyítéka a fogyasztók körében való ismertsége, hirdetése és a védjegyoltalom megszerzése.

C) A *Nestlé v. Royal Numico Dumex* (Dumex)-ügyben a pekingi Közbenső Népbíróság a felperes javára döntött. A Nestlé ugyanis bitorlási pert indított a Dumex ellen arra hivatkozva, hogy ez a holland élelmiszeripari cég a tejpport pekingi üzletében a Nestlé pajzsos védjegyével hozta forgalomba. A Nestlé ezt a védjegyet a világ számos országában lajstromoztatta. Ezért a bíróság eltiltotta a Dumexet a felpereséhez hasonló védjegy használatától.

D) A sanghaji Ipari és Kereskedelmi Hivatal 2008 márciusában közleményt adott ki „Lis-ta külföldi vonatkozású védjegyek oltalmáról” címmel. E lista célja, hogy segítséget nyújtson

a Kínában lajstromozott, jól ismert külföldi védjegyek bitorlása elleni harcban. Ilyen vonatkozásban a lista a hivatal számára segítséget nyújt azoknak a személyeknek a meghatározásában, akik jogosultak a jól ismert külföldi védjegyek használatára.

Ha az Ipari és Kereskedelmi Hivatal úgy találja, hogy a listában felsorolt valamelyik védjegyet jogtalanul használják, a listában feltüntetett adatok segítenek az érintett védjegytulajdonos vagy használati engedélyes elérésében.

Az Ipari és Kereskedelmi Hivatal felszólította a külföldi védjegyek tulajdonosait, hogy védjegyeiket és azok adatait jegyeztessék fel 2008. április 3-ig a listára. Ennek azonban több előfeltétele is van:

- a külföldi védjegyet lajstromoztatni kell a kínai védjegyhivatalban;
- a külföldi védjegyet jól kell ismerniük a kínai fogyasztóknak; és
- a külföldi védjegytulajdonosnak aktívan segítenie kell a hivatalt az áruk és szolgáltatások hitelességének meghatározásában.

Koszovó

A Koszovói Szellemtulajdon-védelmi Hivatal bejelentette, hogy a koszovói védjegytvény 33.2 szakasza alapján a bejelentőknek ki kell nyilvánítaniuk, hogy a védjegy a bejelentésben megjelölt áruk és szolgáltatások vonatkozásában használatban van, vagy hogy a bejelentőnek *bona fide* szándéka használni a védjegyet. A védjegy-bejelentési kérelmek űrlapját ennek a követelménynek megfelelően módosították.

Közösségi szabadalom

Az Európai Bizottság 2000. augusztus 1-jén javasolta egy közösségi szabadalom (community patent) tanácsi rendelettel (EC Regulation) való létrehozását.

Az Európa Tanácsban folytatott viták 2003. március 3-án közös politikai megközelítést eredményeztek, amely lefektette az alábbi négy kritikus kérdésben elért kompromisszumokat: nyelvek és költségek, fórumrendszer, a nemzeti hivatalok szerepe és a díjak elosztása.

Az Európai Bizottság 2003. december 23-án publikálta a Közösségi Szabadalmi Bíróságra vonatkozó javaslatait.

Az Európa Tanács utoljára 2004. március 8-án adott ki egy javaslatot a közösségi szabadalomra vonatkozó tanácsi rendeletre.

A közösségi szabadalmi rendszer elfogadása után szükség lesz az Európai Szabadalmi Egyezmény (European Patent Community, EPC) módosítására ahhoz, hogy az Európai Közösség tagja lehessen az EPC-nek.

2006 januárjában az Európai Bizottság nyilvános tanácskozást kezdeményezett arról, hogy a szabadalmi rendszer módosítása hogyan elégíthetné ki legkedvezőbben a bejelentők

szükségeit. Ebből az alkalomból a Bizottság kérdőívet bocsátott ki, amely az alábbi három kérdésre helyezte a hangsúlyt:

- a közösségi szabadalom,
- a jelenlegi európai szabadalmi rendszer megjavítása,
- a harmonizáció lehetséges területei.

Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) által a kérdőívre adott válaszokat nyilvánosságra hozták.

2006. július 12-én a Bizottság nyilvános meghallgatást tartott Brüsszelben azzal a céllal, hogy elindítsák a konzultáció második fázisát, amelynek végén a Bizottság nyilvánosságra hozza nézeteit a jövőbeni európai szabadalmi rendszerről. A nyilvános meghallgatás előkészítéseként a Bizottság publikálta a konzultációra vonatkozó előzetes megállapításait. Ezenkívül rövid beszámolót tett hozzáférhetővé a meghallgatásról a legtöbb hozzászólás szövegével együtt, ideértve az ESZH akkori elnökének, Pompidou professzornak a hozzászólását is.

2007. március 29-én az Európai Bizottság nyilvánosságra hozta „Az európai szabadalmi rendszer javítása” c. közleményét, amelyben megállapítja, hogy a közösségi szabadalom alapvető, de még hiányzó eleme az európai iparjogvédelmi rendszernek. Az Európai Közösség a közösségi szabadalmi rendszer megalkotásával együtt egy a szabadalmakkal kapcsolatos fórumrendszert is ki akar fejleszteni, ami előnyös lenne a felhasználók számára, elősegítené az innovációt, és javítaná az európai gazdaság versenyképességét.

Jelenleg Szlovénia látja el az Európai Unió elnöki tisztét. A szlovén elnökség a korábbi munkára építve törekszik a közösségi szabadalmi rendszer létrehozására, hogy megfeleljen az európai szabadalomhasználók régóta fennálló várakozásainak. A Bizottság fenti közleménye alapján a szlovén elnökség olyan dokumentumot adott ki, amelyben leszögezi, hogy fel akarja újítani a közösségi szabadalmi rendszer irányában tett erőfeszítéseket. Egy ilyen irányú megegyezés eléréséhez a szlovén elnökség az említett dokumentumban a következő eljárást javasolja:

– A Tanács a közösségi szabadalomra vonatkozó csomag részeként dolgozza ki a megújítási díjak szintjének megállapításához szükséges követelményeket, és tegyen javaslatot ezen díjak 50%-ának felosztási elvére a nemzeti hivatalok között.

– Állítsanak fel egy bizottságot, amelybe az Európai Közösség és minden tagország delegálna tagokat. Ez a Bizottság a közösségi szabadalom hatálybalépése után megállapítaná a fenti követelményeket, és rögzítené mind a megújítási díjak szintjét, mind a díjak elosztásának a pontos kulcsát. A Bizottság időnként felülvizsgálná döntéseit, figyelembe véve a gazdasági fejlődést és a szabadalmi tevékenység változásait.

A szlovén kezdeményezés célja, hogy elősegítse egy megvalósítható és adminisztratív szempontból egyszerű közösségi szabadalmi rendszer létrehozását, amely a bejelentők és különösen a kis és közepes vállalatok számára könnyen használható.

A dokumentum a szabadalmi igénypontok fordítására két lehetséges megoldást javasol:

- az ún. „rugalmas” közösségi szabadalmat, amelynek rugalmassága abból ered, hogy korlátozhatóvá tenné a szabadalmas által készítendő igénypontfordítások számát; ebben az esetben a szabadalom csak azokban országokban lenne érvényesíthető, amelyek nyelvén van fordítás;

- egy olyan rendszert, amely a közösség valamennyi nyelvére történő önműködő fordításon alapuló központi fordítási szolgáltatást foglal magában.

A dokumentumban foglalt javaslat szerint a megújítási díjak 50%-a menne az Európai Szabadalmi Hivatalhoz mint a közösségi szabadalmak engedélyező hatóságához. A díjak másik fele az Európai Unió államait illetné meg egy speciális elosztási kulcs alapján, amelyet egy erre kijelölt bizottság állapítana meg. Ez a kulcs lehetővé tenné a tagországok számára, hogy könnyítsenek a fordítási követelményeken (például azáltal, hogy lemondanak az igénypontok fordításának követelményéről), vagy pedig különleges prémiummal segítené önműködő fordítási szolgáltatások létrehozását.

A dokumentum szerint ez a rendszer ösztönözné és javítaná az innovációt, és segítené azokat a tagállamokat, amelyekben jelenleg a legalacsonyabb az európai szabadalmak érvényesítésének a szintje.

A szlovén elnökség dokumentumát az Európa Tanács 2008. március 12-én tárgyalta meg. A tárgyalás eredményéről következő számunkban fogunk beszámolni.

Közösségi védjegy

A cigarettagyártó és a CAMEL védjegyet birtokló Camel cég felszólalt az ellen, hogy egy spanyol cég hasonló ábrás védjegyet kívánt lajstromoztatni pörkölt kávéra. A közösségi védjegyszabályzat 8(5) szakasza alapján a Camel a felszólalás alapvető okaként „hígításra” hivatkozott, vagyis arra, hogy a kávégyártó tisztességtelen előnyt szerezne a cigarettavédjegy hírnevéből, illetve károsítaná azt.

A Camel arra is hivatkozott, hogy a vásárlóközönség kapcsolatot találna az ütköző védjegyek között, mert mindkettő tevé ábrázol, háttérben az egyiptomi pusztasággal. Az elsőfokú európai bíróság (Court of First Instance, CFI) azonban úgy találta, hogy a korábbi védjegy ábrás eleme csekély megkülönböztető erővel bír, mert gyakran használják keleti származású termékek megjelölésére.

A hírnév károsítása vonatkozásában a CFI azt állapította meg, hogy nincs káros képzet-társítás a kávé és a cigaretták között, így nem valószínű, hogy a Camel védjegyének elhalványítása következne be.

A tisztességtelen előnyszerzésre vonatkozó állítás a CFI szerint azért volt megalapozatlan, mert nem látható, hogy a pörköltkávé-árak gyártója előnyre tudna szert tenni a cigaretták kapcsán hírnevet szerzett védjeggyel.

A CFI a felszólalást a fenti okok miatt elutasította.

Lettország

A Lett Szellemtulajdon-védelmi Hivatal Fellebbezési Tanácsa helyt adott egy felszólalásnak, amelyet a DEBORAH LEE védjegy ellen nyújtottak be azon az alapon, hogy az hasonlít a jól ismert LEE és LEE RIDERS védjegyhez. A döntés indokolása szerint a vonatkozó fogyasztóközönség tudatában kapcsolat jöhet létre a kérdéses védjegyek között, és a fogyasztók azt gondolhatják, hogy a kifogásolt védjegy ugyanabba a védjegycsaládba tartozik, mint a felszólaló védjegyei.

Litvánia

A Litván Védjegy hivatal felszólalási eljárásban megtévesztően hasonlóknak találta a BIOFUTURE védjegyet a lajstromozott FUTURA védjegyhez és a DIX védjegyet a lajstromozott DIXAN védjegyhez.

A hivatal eltérőnek találta a STAR CHIPS védjegyet a lajstromozott STAR védjegyhez és a VIZANI védjegyet a lajstromozott ZIAMI védjegyhez viszonyítva.

Londoni Egyezmény

A Londoni Egyezmény 2008. május 1-jén történő hatálybalépéséről már korábban is írtunk, és tájékoztatást adtunk arról is, hogy több ország és nemzetközi egyesület emelt kifogásokat az egyezmény rendelkezéseivel kapcsolatban; így többek között a Szabadalmi Ügyvivők Nemzetközi Szövetsége (FICPI) is számos kifogást támasztott. Ezek közül itt csak egyet említnünk, mert ez érdekes szempontra világít rá. A FICPI ugyanis azt állítja, hogy azokban az országokban, amelyekben nem általánosan és nem jól beszélnek az angolt, a Londoni Egyezmény megszegi a köz és a feltalálók közötti megállapodást, amelynek alapján a feltalálók 20 évre kizárólagos jogot kap annak fejében, hogy a találmányt a köz számára kinyilvánítja, és így a kinyilvánítás lényeges része a közzel kötött megállapodásnak.

Madagaszkár

Madagaszkár kormánya 2008. január 28-án letétbe helyezte a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó Madridi Jegyzőkönyvhöz való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Madagaszkáron 2008. április 28-án lépett hatályba.

Olaszország

Annak érdekében, hogy az olasz szabadalmak erősebbek legyenek, Olaszország bevezeti a nemzeti szabadalmi bejelentések újdonságvizsgálatát, amit az Európai Szabadalmi Hivatal (EPO) fog végezni.

Az újdonságvizsgálatot várhatóan a 2008. július 1-jét követően benyújtott bejelentésekkel kapcsolatban kezdik el. Az újdonságvizsgálat bevezetése a bejelentők számára nem okoz többletköltséget, és további előnyt jelent, ha az olasz bejelentés alapján európai szabadalmat kívánnak szerezni.

Az Európai Szabadalmi Hivatallal kötött megállapodás alapján a kutatási jelentést és írott véleményt az EPO az olasz bejelentés benyújtási napjától számított kilenc hónapon belül fogja kiadni.

Sao Tome és Príncipe

Sao Tome és Príncipe kormánya 2008. április 3-án letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a PCT ebben az államban 2008. július 3-án lép hatályba.

Szabadalmi Együttműködési Szerződés

A Szabadalmi Együttműködési Szerződés (PCT) Uniója közgyűlésének 2008. március 31-én Genfben tartott rendkívüli ülésén elfogadták azt a javaslatot, hogy a nemzetközi bejelentési díjat csökkentsék 5%-kal. Ennek megfelelően ez a díj 2008. július 1-jétől kezdve 1400 helyett 1330 CHF lesz.

Törökország

Egy török cég 2000. május 23-án a 25. áruosztályban lajstromoztatta az ICE BOYS védjegyet. A *Gilmar SpA* (Gilmar) 2005. szeptemberében törlési keresetet indított e védjegy ellen, azt állítva, hogy az megtévesztően hasonlít korábban lajstromozott ICE és ICEBERG védjegyeihez.

Az alperes azt állította, hogy nem volt valószínű a védjegyek összetévesztése, már lejárt a törlési kereset benyújtásának ötéves határideje, és a Gilmar elvesztette a jogát törlési kereset benyújtására, mert ilyen hosszú ideig hallgatott.

A török védjegy törvény szerint az érvénytelenítési kereset benyújtására a lajstromozástól számított öt éven belül van lehetőség. Nincs azonban határidő egy jól ismert védjegy rossz-hiszemű lajstromozása esetén. Az egyik eldöntendő kérdés az volt, hogy a „lajstromozás időpontja” kifejezés alatt a lajstromozási kérelem benyújtásának vagy a hivatalos közlönyben való publikálásnak az időpontját kell-e érteni.

Az isztambuli elsőfokú polgári bíróság megállapította, hogy az ICEBERG védjegy jól ismert Törökországban. Ezért az azonos területen működő alperesnek ismernie kellett az ICE és az ICEBERG védjegyet, és a kereskedelmi törvény 20(2) szakasza alapján „okos kereskedőként” kellett volna cselekednie. A bíróság nézete szerint a mai globális gazdaságban

egy okos kereskedőnek ismernie kell nemcsak a törökországi, hanem a más országokbeli védjegy-lajstromozásokat is legalább azon a területen, amelyen működik. Ennek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes rosszhiszeműen cselekedett, és elutasította azt az érvelést, hogy már lejárt a törlési kereset benyújtásának határideje.

A bíróság arra következtetett továbbá, hogy ha az alperes nem járt el rosszhiszeműen, a pernek nincs időakadálya, mert az ötéves időkorlátot nem a lajstromozási kérelem benyújtásától, hanem a védjegynek a hivatalos közlönyben való publikálási időpontjától kell számítani.

A bíróság megállapította, hogy a Gilmar ilyen alapon a védjegy publikálásától számítva csak 3 évig és 9 hónapig hallgatott, ezért nem vesztette el a jogot törlési kereset benyújtására.

Az alsófokú bíróság döntését az alperes a Fellebbezési Bíróságnál megfellebbezte.

Uruguay

A *Ferring BV* cég kérte az 5. nemzetközi áruosztályban a TRACTOCILE védjegy lajstromozását egy „izomtevékenységet módosító gyógyászati készítmény” számára. Az 5. áruosztályban lajstromozott TRASTOCIR védjegy tulajdonosa felszólalt a bejelentés ellen. A védjegy hivatal 2004. február 16-án elutasította a védjegybejelentést arra hivatkozva, hogy a két védjegy nem volt egyértelműen eltérő. A felszólaló az Adminisztratív Döntőbizottságnál nyújtott be fellebbezést.

Ez a bíróság megállapította, hogy a védjegyeket egy átlagos fogyasztó szemével kell vizsgálni. Ilyen szempontból a védjegyeket grafikusán rendkívül hasonlóknak találták, tekintettel a tracto-/trasto- előtagra, amelyek majdnem azonosak, és a -cile/-cir utótagra, amelyek hasonló hangzásúak.

A bíróság a védjegyeket hangzásilag is hasonlóknak találta. Ezért megerősítette a védjegy-hivatal döntését.